

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU STRATEGIAN LAITOS
JULKAISUSARJA 4: TYÖPAPEREITA No 37

NATIONAL DEFENCE UNIVERSITY
DEPARTMENT OF STRATEGIC AND DEFENCE STUDIES
SERIES 4: WORKING PAPERS No 37

UUTISET STRATEGIAN PEILINÄ

ANTTI SILLANPÄÄ

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU

Strategian laitos

HELSINKI 2010

Antti Sillanpää: Uutiset strategian peilinä
Maanpuolustuskorkeakoulu, Strategian laitos
Julkaisusarja 4: työpapereita No 37
National Defence University, Department of Strategic and Defence Studies
Series 4: Working Papers No 37

Uusimmat julkaisut pdf-muodossa
<http://www.mpkk.fi/fi/tutkimus-opetus/julkaisut/stratl/>

Kannen kuva: Janne Kopu

ISSN 1236-4983
Maanpuolustuskorkeakoulu – National Defence University
Strategian laitos – Department of Strategic and Defence Studies

Edita Prima Oy
Helsinki 2010

UUTISET STRATEGIAN PEILINÄ

Antti Sillanpää

Strategiaa suunnitellaan, puhutaan, päätetään ja viedään käytäntöön. Strategiaan liittyviä asioita tutkitaan, mutta epäjohdonmukaiset menetelmävallinat heikentävät tutkimusten arvoa. Työpaperin aluksi on suppea katsaus tutkimuksen lähestymistapoihin, minkä jälkeen esitellään Suomen oloissa uusi, uutisaineistojen hyödyntämiseen perustuva, menetelmä.

Osa strategian tutkimuksen huojuvuudesta perustuu tutkittavan aihepiirin kasvuun ja tutkimusongelman epäselvään rajaukseen. Epäselvyyttä lisää strategian puhumisen ja tekemisen välinen ongelmallinen suhde. Viralliset doktriinit, julkilausumat ja valtionjohdon puheet eivät yleensä muutu fyysisiksi teoiksi niin kuin on puhuttu. Jos ristiriitatilanteessa teot lopulta ratkaisevat, niin strategista ajattelutapaa olisi hedelmällistä selvittää myös valtioiden toiminnasta käsin. Tämä lähestymistapa täydentäisi tällä hetkellä vallitsevaa suomalaista tutkimusperinnettä, jossa tukeudutaan vahvasti virallisten tekstien tärkeyteen. Uutisvirtaa analysoimalla löydetään merkkejä valtion – osin julkilausumattomasta – strategisesta ajattelutavasta ja keinovalikoimasta.

Mikä on strategian tutkimuksen tutkimuskohde?

Strategiaa käytetään moneen tarkoitukseen eri sovellusalueilla ja käyttötavat näyttävät yhä laajenevan¹. Strategian tutkimus on kuitenkin lähtenyt sotilaal-

listen seikkojen arvioinnista. Esimerkiksi Carl von Clausewitzille strategia oli taito käydä taisteluja sodan päämäärän saavuttamiseksi, kun André Beaufre näki strategian taitona koordinoita voimakeinot poliittisen johdon asettaman päämäärän saavuttamiseksi.²

Strategian tutkimukselle näyttää olevan tyypillistä keskittyä keinoihin, kuinka tavoitteet saavutetaan³. Edellisistä määrittelyistä voidaan nähdä, että clausewitzilaisittain tavoitteet tulevat valtion johdolta ja jäävät siten strategian ulkopuolelle⁴. Jos käsitteet määrittäisivät

² Carl von Clausewitz, *Sodankäynnistä* [Vom Kriege, 1832], Art House, Helsinki, 1998; Beaufre, André, *Introduction to Strategy*, Praeger, New York, 1965 [*Introduction à la stratégie*, Paris, 1963].

³ Kirjallisuuskatsaus strategiasta, ks esim. Peter Paret & Gordon A. Craig & Felix Gilbert, *Makers of Modern Strategy From Machiavelli to the Nuclear Age*, Princeton University Press, Princeton, 1986.

⁴ Tässä on ero sotilaallisen ja uudempien strategian käsitteiden kanssa. Maanpuolustuskorkeakoulun Strategian laitoksen www-sivuilta löytyy seuraavankaltainen jaottelu: Jos vastualue on strategia, niin vastaavasti toimenkuva pohtii keinoja ja tehtävänä on toteuttaa. Poliittikan piiriin kuuluvat päämäärät ja tavoitteen asettaminen. Liiketaloustieteessä ja organisaatiotutkimuksessa tavoitteiden määrittely kuuluu eksplisiittisesti strategian piiriin. Esimerkiksi George Steinerin näkemyksen mukaan strategia mm. vastaa kysymyksiin: ”Mitkä ovat tavoitteemme ja kuinka saavutamme ne?” George Steiner, *Strategic Planning: what every*

¹ Tässä työssä käytetään termiä strategia kuvaamaan sotilaallista strategiaa. Ks. arvio strategian monikäyttöisyydestä, erityisenä sovellusalueena Puolustusvoimien organisaatio, ks. Marko Laaksonen, ”MERKILLINEN STRATEGIA - Puolustushallinnon strategian semioottinen tarkastelu”, Maanpuolustuskorkeakoulu, *Johtamisen ja sotilaspedagogiikan laitoksen julkaisusarja 1: Tutkimuksia No 1*, 2009.

strategian tutkimuskysymyksiä, niin keskeisimmiksi normatiivisiksi aihepiireiksi nousisivat esimerkiksi kuinka hankkia ”taito käydä taisteluja” tai ”koordinoida voimakeinoja” tai kuinka arvioida näitä taitoja.

Suomalaisessa tutkimusperinteessä on vahva perinne kirjoitetun tekstin laadullisesta analysoinnista. Tulkitut tekstit ovat usein virallisia dokumentteja, päätöksentekijöiden kirjoituksia tai heidän haastattelujaan⁵. Tekstit pyrkivät vaikuttamaan käyttäjäkuntaansa monin eri keinoin, mikä on tiedostettava myös aineistoa tulkittaessa. Koska strategian tutkimuksen ytimessä on tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavien keinojen ja taitojen arviointi, niin viralliset tekstit jättävät paljon kertomatta.

Kuvassa 1 kootaan strategian tutkimuksen lähestymistapoja ja lähestymistapojen erilaisia ongelmia. Suunniteltu strategia on alkuperäinen näkemys, joka ilmenee puheina ja muuna toimintana. Puheissa ja virallisissa dokumenteissa näkyy se versio, joka halutaan antaa. Teksteissä on mukana erilaisia vaikutuspyrkimyksiä, mikä vähentää tekstien tarkkuutta strategian arvioimisessa (reliabiliteettiongelma). Virallisteksteistä pyritään mallintamaan strategia, joka on usein suunniteltu strategia. Jos stra-

manager must know, Free Press, New York, 1979. Koska strategia-termiä käytetään laajasti, niin usein perinteisestä strategiasta käytetään sanayhdistelmää ”sotilaallinen strategia”.

⁵ Esimerkki selkeästi toteutusta haastatteluihin ja dokumentteihin tukeutuvasta työstä on Jarno Limnellin väitöskirja, joka kuvaa uhkakuvien rakentamisprosessia: Jarno Limnell, ”Suomen uhkakuvapolitiikka 2000-luvun alussa”, Maanpuolustuskorkeakoulu, *Strategian laitoksen julkaisusarja 1*, No 29, 2009. Väitöksen menetelmä pystyy tarjoamaan apua asetettuun tutkimuskysymykseen. Työn tavoitteena ei ole kertoa, mitä joku on suunnitellut strategiaksi vaan miten erilaiset uhkakuvat kamppailevat keskenään.

tegian ja strategiapuheiden välinen yhteys on heikko, niin tekstiä tarkastelemalla emme pysty vastaamaan strategiaa koskeviin kysymyksiin (validiteettiongelma).

Strategiatekstien hyödyntämisen ongelman voi ratkaista usealla eri tavalla. Päätöksentekijöiden ehkä rituaalinomaisten puheiden ja havaittavissa olevien tekojen väliin avautuu aukkoja, joiden paikallistamiseen tarvitaan uutta aineistoa⁶. Historiallisen tai tapaustutkimuksen lähtökohta on usein hyödyntää kysymyksen asettelun kannalta kaikki mahdollinen materiaali. Aineistot tarjoavat siten erilaisia osviittoja.

Tutkimuksen eteneminen on siis kuvaa 1 seuraten: ”Suunniteltu strategia” – ”Strategia puheissa” ja ”Strategia teoissa” – ”Suunniteltu strategia”. Tämä lähestymistapa on vallitseva Maanpuolustuskorkeakoulun strategiaa sivuavissa opinnäytetöissä. Ongelmaksi tulee ratkaista eri aineistojen suhteellinen merkitys ja mistä aineistot kertovat. Jos aineistoja on periaatteessa paljon käsillä, niin tarkoitushakuinen tai muuten heikko aineistovalinta synnyttää vääriä tuloksia. Otsikon ”Uutiset strategian peilinä” peilianalogiaa jatkaen, case-tutkimusten peili olisi kaleidoskooppiainen tai sirpaleista yhdistetty. Mukana on erilaisia paloja, joista osa peilaa vääriin suuntaan. Emme ole varmoja, onko peilistä näkyvä kuva tarkoittamamme kohde. Tutkimuksen laadun arvioimista helpottaa tukeutuminen sellaiseen teoriaan, joka nostaa esiin selkeitä tut-

⁶ Ks. esim. Klaus Törnudd, *Sanat ja teot. Ulkopoliittisia kirjoitelmia* [Ord och handling. Utrikespolitiska uppsatser]. Kirjayhtymä, Helsinki, 1982; Risto Penttilä *Puolustuslinjat – Puolustuspolitiikka Suomen kansainvälisen aseman vakaannuttamisessa 1944–1967*. Otava, Helsinki, 1988.

kimusasetelmia, sekä läpinäkyvä tutkimusprosessi.

Narratiivi- ja muut diskurssianalyysit menevät validiteetti- ja reliabiliteettiongelmiensa ulkopuolelle. Kärjistetyksi teksti on samalla tutkimuskohde, pitkälle sen syy ja seuraus. Laadullinen narratiivinen tutkimus pysyttäytyy siten kuvan 1 kohdassa ”Strategia puheissa”. Vaikka tietoisuus näkyy kaikessa toiminnassa mm. puheissa, niin tutkimusmenetelmän tasolla tulokset eivät johda nuolena ”Suunniteltuun strategiaan”. Strategiaa avoimesti käsittelevä aineisto voikin kuvata paremmin jotain muuta kuin strategiaa. Selkeästi laadulliseen perinteeseen nojaavassa lähestymistavassa virallisia dokumentteja ja suunniteltuja lausuntoja tulkitaan tekstinä ja diskurssina. Tekstien ei tarvitse olla havaittavissa olevan maailman kuvajia. Esimerkiksi narratiivisessa analyysissä perinteiset tieteentekemisen tavoitteet jäävät syrjään, ja tutkimuksen ei tarvitse osoittaa tekstin ja kerronnan kohteen yhteyttä. William Labov arvioi, että diskurssin tasolla ei ole kysymys minkään todistamisesta, vaan tutkimus on hermeneuttista. Tekstin arvioiminen itsenäen tuo esiin tekstintuottajan (puhujan) ja yleisön näkökulman ja lisää omaa ymmärrystämme kielestä ja sosiaalisesta elämästä.⁷ Tämänäkötyyppiset tutkimusratkaisut loitontavat strategiapuhunutta tavoitellusta tai toteutuneesta strategiasta. Tutkimuskysymyksiksi voisi nousta esimerkiksi ”Presidentti Tarja Halosen ylipääällikkyyden uuden vuoden puheissa”. Vastaus ei kertoisi siis ylipääällikön tehtävästä sinälään eikä tehtävän toteuttamisesta missään konkreettisesti mielessä, mutta sitäkin enemmän ylipääällikkyydestä puheaktina.

⁷ Labov, William, ”Some further steps in narrative analysis”, *Journal of Narrative and Life History*, 7, 1997, s.395-415.

Lähestymistavan ongelmat ovat tulosten käytössä. Sotilaallisen strategian tutkimuksen tavoitteet ovat usein normatiivisia, koska tutkimus on vahvasti sitoutunut käytäntöön⁸. Narratiiviset tavoitteet eivät taivu normatiivisiin vaatimuksiin, joten niiden merkitys voi jäädä vähäiseksi⁹. Otsikon ”Uutiset strategian peilinä” peilianalogiaa jatkavan narratiivianalyysi kieltää koko peilin. Narratiivissa pelkkä kohde riittää, ja kuvien vertailut ovat mahdottomia.

Kolmannessakin vaihtoehdossa muutetaan strategian kysymyksenasettelua, mikä vähentää validiteettiongelmiä. Tutkimus voi lähteä liikkeelle kuvan 1 (seuraava sivu) kohdasta ”Suunniteltu strategia”, mutta keskittyy siihen, kuinka strategia ilmenee toiminnassa. Tässä lähestymistavassa strategia näkyy toiminnan ja tapahtumien ketjuna.

⁸ Tästä on hyvä esimerkki nimi ”Maanpuolustuskorkeakoulu”. Nimessä näkyy selkeästi koulutuksen tavoite: (Isän)maan puolustus, kun useimmissa oppilaitosten nimissä kuten ”Lapin yliopisto” tai ”Aalto-yliopisto” sivistystavoitteiden ulkopuoliset aiheet eivät suoraan näy.

⁹ Merkitys merkityksessä ’significance’, ei ’meaning’. Toisenlaisen arvion antaa Tommi Koivula (2004), joka esittää, että kansainvälisessä politiikassa ”retoriikan ja kannanottojen kautta välittyvä ”todellisuus” saattaa usein olla todellisempaa kuin jonkun asian fyysinen tekeminen”. Oman arvioni mukaan puheilla tehdään todellista politiikkaa, erityisesti tekojen puuttuessa. Otaksuen, että puheteko ja fyysinen teko olisivat samanarvoisia ja nämä teot olisivat ristiriitaisia, niin fyysiset teot nousevat tärkeämpään rooliin. Tekojen arvoa on tietysti mahdotonta objektiivisesti määrittää, mutta ajatusleikkiä selkeyttäneen esimerkin Kreikan valheellisista väitteistä taloutensa kunnosta 2000-luvulla. Puheet kertoivat yhtä, mutta teot osoittivat toista. Vilpin laajuuden paljastuttua maa ajautui luotonantajien hyljeksimäksi ja Euroopan Unionin erityistoimien piiriin. Tommi Koivula, ”Sodan kaikuja – Norjan ja Suomen henkilömiinaretoriikka kansainvälisen mediaprosessien ilmentäjänä 1995 - 2001”. *Studia Politica Tamperensis*, No 12, 2004.

Suunniteltu strategia:

Suureksi osaksi salaiset päätökset

Ongelmia: lähes mahdotonta saada tietoa todellisista päätöksistä; tilanne kehittyy päätösten jälkeen

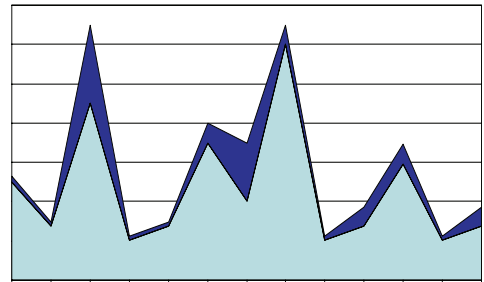
Strategia puheissa:

Viralliset dokumentit ja lausunnot
Ongelmia: tekstit eivät välttämättä edes pyri totuuteen; tekstien tarkoitusperä epäselvä; tilanne kehittyy

Strategia toiminnassa:

Uutisoidut tapahtumat, tilastot, oma hankinta

Ongelmia: toteutuneesta (ylempi käyrä) saatu tieto (alempi) jää vajaksi

Kuva 1. Strategia ja sen tutkiminen puheista ja toiminnasta¹⁰

Strategia on silloin näkyvä, ilmaantunut strategia (*emergent strategy*). Strategia muodostuu organisaation ja ympäristön vuorovaikutuksessa, eikä strategin päässä. Näkökulma vähentää strategin roolia ja nostaa esille vuorovaikutuksen ympäristön kanssa. Siinä ideat ja toiminnot kehittyvät toimintamalliksi (*pattern*)¹¹. Voi olla, että tapahtumien takana on organisaation tavoitteellinen toiminta, mutta ajateltu strategia ei kuitenkaan toteudu irrallaan toisista osapuolista. Alkuperäiset tavoitteet eivät ilmene teoissa siten täysin suunnitellusti ja uusia asioita kehitetään asioiden edetessä¹².

¹⁰ Kiitokset Joonas Sipilälle grafiikkaideasta ja ajatuksen kirkastamisesta tässä yhteydessä.

¹¹ Henry Mintzberg "Strategy Concept I: Five Ps for Strategy", *California Management Review*, June, 1987.

¹² Henry Mintzbergin näkemys syntyi tutkittaessa normaaliajan siviiliorganisaatioita, mutta sotilaallisessa toiminnassa vuorovaikutuksen

Toteutuneesta ja ilmenneestä toiminnasta voidaan päätellä organisaation käyttäytymismalli. Strategian tutkimuksessa tämä tarkoittaa sitä, että tutkija arvioi sotavoiman taidot ja keinot tekoja ilmentävästä aineistosta. Teoista voidaan etsiä muitakin johdonmukaisuuksia ja yleistettäviä tekijöitä. Tämä lähestymistapa korostaa, että toimintamallin arviointi on ensisijaista puheista tehtävään malliin verrattuna. Toteutuneen strategian tutkimuksessa voidaan hyödyntää sekä määrällisiä että laadullisia aineistoja.

Aineiston valinnan vaikeuteen liittyvät tekijät ovat samanlaisia kuin perinteisessä strategian tutkimuksessa. Jos tutkimuskysymys liittyy toteutuneeseen

keskeisyys voi olla suurempi. Taitoa taistelujen voittamiseksi on vaikea nähdä kehittyvän ilman, että organisaatio oppii vastustajastaan ja muista ympäristötekijöistä.

strategiaan, niin aineiston kelvollisuus riippuu helposti kohdealueesta. Toteutunutta sotilaallista strategiaa on selkeintä arvioida, jos tutkimuskohteet ovat konfliktin osapuolia. Jos tutkimusaineistoa on riittävästi, niin virhelähteiden vuoksi aineisto ei välttämättä kuvaa tapahtumia riittävällä tarkkuudella (rehabiliteettiongelma). Rauhantilassa olevan valtion toteutunutta sotilaallista strategiaa on vaikeampaa hahmotella tekojen kautta. Tutkimuksen empiirisenä kohteena voi kuitenkin olla muu kuin sota. Esimerkiksi jos tutkimusaiheena on: ”Suomen strategiset valinnat ja muutokset”, niin ratkaisua voidaan päätellä mitattavissa olevissa tapahtumista ja muutoksista kansainvälisessä toiminnassa. Lähestymistapa voisi olla uutisaineistoanalyysi. Mahdollisuutena olisi kuvata, minkälaisia uutisia kerrotaan kansainvälisestä toiminnastamme, ja kuinka paljon erilaisia uutisia julkaitaan eri aikoina. Peilianalogiaa jatkaen kyseessä olisi kuin käynti peilitalossa. Kuvissa on oikea henkilö, niitä voidaan verrata keskenään, mutta ne ovat kaikki vääristyneitä. Emme vain tiedä kuinka paljon vääristymää kuvassa on.

Kansainvälisten suhteiden kvantitatiivinen tutkimus ja tapahtuma-analyysi

Nykyaikaisen kansainvälisen politiikan kvantitatiivisen tutkimuksen alku sijoittuu pohjoisamerikkalaiseen 1960-luvun politiikan tutkimuksen. David Singerin vuonna 1964 aloittama ”*Correlates of War*” -projekti alleviivasi metodologisia positivismia, missä yhteiskuntatieteellisiä ilmiöitä arvioidaan empiirisesti ja tilastollisia menetelmiä hyödyntäen¹³. Menetelmät usein hyödynsivät tapahtumadataa eli toimijoiden kanssa-

käymisestä saatavan tiedon nominaaliksi tai järjestysasteikollista koodausta.¹⁴

Samanhenkiset hankkeet pyrkivät etsimään tekijöitä, jotka johtavat aseellisen konfliktiin. Tutkimusta on suunnattu ennakoitiin niin tutkimuskohteiden muuttumisen että tutkimuksellisten apuvälineiden parantumisen ansiosta.

Tapahtuma-analyysi (termejä uutisaineistoanalyysi, automaattinen tai ohjelmallinen analyysi, ja uutisdata-analyysi käytetään rinnakkain) ja yleisemminkin kansainvälisten suhteiden kvantitatiivinen tutkimus näyttää elpyneen 1990-luvulla.¹⁵ Sisällöllisenä syyinä tähän on Balkanin konfliktin ja Ruandan kansanmurhan 1994 yllätyksellisyys, ja kansainvälisessä yhteisössä koettu tarve estää vastaavien tragedioiden toistuminen¹⁶.

Kvantitatiivinen tutkimus on saanut tukea uutisaineiston saatavuuden parantumisesta. Uutisaineistot tarjoavat runsaasti materiaalia erityisesti uusimpien tapahtumien tutkimukseen, mutta myös historiallista dataa on usein saatavilla. Uutistietokannat tarjoavat esikäsiteltyä

¹⁴ J. David Singer, ”Data Making in International Relations”, *Behavioral Science* Vol. 10, 1965, s.58-80.

¹⁵ Edward Laurance, ”Events Data and Policy Analysis - Improving the Potential for Applying Academic Research to Foreign and Defence Policy Problems”, *Policy Sciences* Vol. 23, No. 2, 1990, s. 111-132; King, G. and Lowe, W., ”An Automated Information Extraction Tool for International Conflict Data with Performance as Good as Human Coders: A Rare Events Evaluation Design”, *International Organization* Vol. 57, No. 3, 2003, s. 617-641.

¹⁶ Ks. esim. Howard Adelman ja Astri Suhrke, ”The International Response to Conflict and Genocide: Lessons from the Rwanda Experience”, *Study 2: Early Warning and Conflict Management*, Copenhagen: Steering Committee of the Joint Evaluation of Emergency Assistance to Rwanda, 1996.

¹³ Kiitän Touko Piiparista hänen huomioistaan tutkimuskatsauksen ensi versioissa.

materiaalia kohtuulliseen hintaan ja usein jopa ilmaiseksi. Tiedonsiirtokaan ei ole enää pullonkaula.

Suuret tietokannat mahdollistivat kvantitatiiviset lähestymistavat, jotka edellyttivät kuitenkin suurta laskentatehoa. Tietokoneiden ja ohjelmistojen tehojen kasvu ja hintojen lasku ovat tuoneet sekä datan että analyysivälineet tutkijoiden pöydille. Työkalujen parantuminen 1990-luvulla on nostanut määrällisen tutkimuksen tasoa¹⁷.

Mahdollisuudet ovat lisänneet tutkimushankkeita. Konfliktien kvantitatiivisten aineiston projekteja ovat mm. Behavioral Correlates of War (BCOW), Protocol for the Analysis of Nonviolent Direct Action (PANDA), Integrated Data for Event Analysis (IDEA), Conflict and Meditation Events Observation (CAMEO) ja Kansas Event Data System (KEDS)¹⁸.

Mallinnuksessa oletetaan, että käyttäytymistä voidaan arvioida.¹⁹ Mallinnuksen lähtöoletuksena voidaan pitää ihmisten tapaa hahmottaa rajoitetun rationaalisesti (*bounded rationality*), mikä luo toimintaan yhteisiä piirteitä. Yksilöt arvioivat tapahtumien ketjuja vertaamalla uusia tietoja omaan mentaaliseen malliinsa. He perustavat mielipi-

teensä ja toimintansa aiemmin hankittuun käsitykseensä samanlaisista tapahtumista. Tämä johtaa siihen, että toimintavaihtoehdot vähenevät. Jäykkien mentaalisten mallien, analogioiden, kognitiivisten karttojen tai stereotyyppien käyttö on ilmiö, joka on havaittu lukuisissa käyttäytymistä ja organisaa-tiota käsittelevissä tutkimuksissa²⁰.

Jos käyttäytymisen malleja olisikin periaatteessa olemassa, niin pätevien ja laajemmin yleistettävissä olevien kvantitatiivisten mallien löytäminen voi koi-tua ylittämättömäksi haasteeksi. Yhteisymmärrystä ei ole löytynyt, minkä tyyppiset mallit toimisivat parhaiten yhteiskunnallisten suhteiden tutkimuk-sessa. Mallinnusten sisältä löytyy useita jakolinjoja; mallit voidaan jakaa esi-merkiksi dynaamiseen (*dynamic*) ja rakenteelliseen (*structural*)²¹.

Rakenteellisissa malleissa käytetään yhteiskuntaa kuvaavia tekijöitä riippu-mattomina muuttujina ja tapahtumat ovat riippuvia muuttujia. Lähestymista-paa voidaan perustella, jos esimerkiksi

¹⁷ Laurance, "Events Data and Policy Analysis - Improving the Potential for Applying Academic Research to Foreign and Defence Policy Problems".

¹⁸ Hieman projektien vertailua löytyy konferenssipaperista Deborah Gerner, Philip Schrodt, Ömür Yilmaz ja Rajaa Abu-Jabr "The Creation of CAMEO (Conflict and Mediation Event Observations): An Event Data Framework for a Post Cold War World" *American Political Science Association*, 2002.

¹⁹ Mallinnus poikkeaa historiallisesta näkökulmasta. Historiallisessa lähestymistavassa yhteiskunnallisten muutosten tahti näyttää ainutlaatuiselta ja ilman vertailukelpoisia vastineita.

²⁰ Ks. esimerkiksi Graham T. Allison, *Essence of Decision - Explaining the Cuban Missile Crisis*, Little, Brown and Company, Boston, 1971; Richard Cyert ja James March, *A Behavioural Theory of the Firm*, Prentice Hall, Englewood Cliffs, 1963; Susan Fiske, "Examining the Role of Intent: Toward Understanding Its Role in Stereotyping and Prejudice", teoksessa James Uleman ja John Bargh (toim.), *Unintended Thought*, Guilford Press, New York, 1989, s. 253-283; Rhonda Reger ja Timothy Palmer, "Managerial Categorization of Competitors: Using Old Maps to Navigate New Environments", *Organization Science*, Vol. 7, No. 1, 1996, s. 22-39; Weick, K.E., "The Vulnerable System - An Analysis of the Tenerife Air Disaster", *Journal of Management*, Vol. 16, No. 3, 1990, s.571-593.

²¹ Philip Schrodt ja Deborah Gerner, "Cluster-Based Early Warning Indicators for Political Change in the Contemporary Levant." *American Political Science Review* 94, 4, 2000, s. 803-17.

geopoliittinen perusta arvioidaan poliittikkaa määrääväksi tekijäksi. Geopoliittinen asema pysyy hyvin vakaana, ja siihen liittyvät seikat ovat yleensä hyvin tiedossa. Mallinnusta voidaan kritisoida mm. siitä, että itsenäisiksi muuttujiksi valikoituu tekijöitä, joista saatava data on heikkolaatuista tai vanhaa, esimerkiksi vääristetyn tai puutteellisen sotilasmenotiedot. Ennakointiin tämän tyyppinen aineisto voi olla huonoa, koska muutokset ovat liian hitaita ennustamistarkoituksiin. Esimerkiksi demografinen kehitys voi auttaa näkemään väestöpaineen olemassaolon, mutta tämä tieto ei auta kertomaan, milloin väestöpaine aiheuttaa muutoksia²². Selittämättömäksi voi jäädä esimerkiksi konfliktiuutisten kasvu (riippuvan muuttujan mittari) jonain vuonna, jos riippumattomien muuttujien arvoissa ei tapahdu muutoksia.

Dynaaminen mallintaminen hyödyntää tapahtumia sekä riippumattomana että riippuvana muuttujana. Dynaamisessa mallinnuksessa katsotaan, että rakenteelliset seikat ovat jo uutisten sisällä²³. Esimerkiksi konfliktia ei olisi syntynyt, jos rakenteellista painetta tai perussyitä (*root cause*) ei olisi ollut. Jos tutkimus keskittyy konfliktidynamiikkaan, niin perussyihin ei ole välttämätöntä paneu-

tua, koska niiden olemassaolo otetaan annettuna.

Dynaaminen mallinnus hyödyntää usein erittäin laajaa aineistoa. Tapahtumadata on voitu kerätä kymmenistä tuhansista uutisjutuista. Uutisten valtava määrä estää ihmisiä analysoimasta niitä, mikä on johtanut automatisoidun käsittelyn kehittämiseen²⁴.

Uutisaineiston kattavuus ja luotettavuus

Internet-aikana viestinnän määrä kasvaa voimakkaasti. Uutisalalle tulemisen kynnys on laskenut, koska varsin pienellä osaamisella ja investoinnilla on mahdollista aloittaa työt journalistina ja kustantajana. Ns. kansalaisjournalistit tuottavat internetiin materiaalia usein perinteistä toimittajakuntaa nopeammin.

Viranomaiset jäävät journalisteista jälkeä kattavuudessa ja nopeudessa maantieteellisillä alueilla ja aiheissa, joihin kohdistuu maksavan yleisön mielenkiintoa. Kiinnostus synnyttää tarjonnassa maantieteellisiä vinoumia. Esimerkiksi Australia pääsee suomalaisiin uutisotsikoihin hallituksen vaihtuessa ja metsäpaloissa, mutta normaalitapahtumat jäävät seurannan ulkopuolelle.

Toimituksellinen koneisto toimii tapahtumien ja yleisön välisenä portinvartijana. Ammattijournalisteilla on pyrkimys yhdenmukaisena pidettyyn kritee-

²² Vastaava lähestymistapojen ero näkyy pörssi-yhtiöiden arvioinnissa. Ns. fundamenttianalyysi arvioi yrityksen tilaa ja ns. tekninen analyysi hyödyntää markkinadataa toteutuneista kaupoista. Jälkimmäisessä oletetaan, että kauppahintoihin on jo laskettu mukaan arviot yrityksen kaikista menestystekijöistä. Teknistä analyysiä on perusteltu myös sillä, että se auttaa käyttäjänsä päättämään milloin kaupat tehdään yrityksestä, jonka fundamenttianalyysi on aiemmin osoittanut. Ajoitusseikat ja perussyöt ovat analogisesti molemmissa lähestymistavoissa samoja.

²³ Philip Schrodt ja Deborah Gerner, "Cluster-Based Early Warning Indicators for Political Change in the Contemporary Levant."

²⁴ Deborah Gerner, Philip Schrodt, Ronald Francisco ja Judith Weddle, "Machine Coding of Event Data Using Regional and International Sources", *International Studies Quarterly*, Vol. 38, No. 1, 1994, s. 91-119; Philip Schrodt ja Deborah Gerner, "Validity Assessment of a Machine-Coded Event Data Set for the Middle-East, 1982-92", *American Journal of Political Science*, Vol. 38, No. 3, 1994, s. 825-854.

ristöön, jonka perusteella valitaan uutiseksi kelpaavat tapahtumat. Uutiskriteereistä on tehty useita luokituksia, mm. jako subjektiiviseen ja objektiiviseen. Objektiivisiä uutiskriteereitä ovat tapahtuman voimakkuus, tapahtuman vaikutusten laajuus ja vaikutus yleisöön. Uutisen merkittävyys on riippumaton yleisön käsityksistä, mikä on toisin subjektiivisessa uutiskriteeristössä. Subjektiiviset uutiskriteerit lähtevät oletetusta yleisön kiinnostuksesta²⁵. Uutisten valintaan vaikuttavat muun muassa asian tärkeys, ajankohtaisuus, kiinnostavuus, vastakkainasettelu, epätavallisuus ja läheisyys²⁶. Internet-aika muuttaa uutisten valintaperiaatteita. Internetissä kansalaisjournalisti voi välittää tietoa helpommin omista lähtökohdistaan käsin, koska hänen ei tarvitse tehdä oletuksia yleisöstä tai ns. objektiivisista kriteereistä.

Sodat ja katastrofit ovat ulkomaan uutisoinnin yleisimpiä aiheita, joten tutkijalle aineiston määrä ei useinkaan ole ylittämätön ongelma. Sitä vastoin uutisten laatu on usein puutteellista. Uutistoimittaja ei välttämättä pysty kuvaamaan tai ei välttämättä edes halua kuvata tapahtumia, sellaisena kuin ne ovat. Sotatoimialueella toimittajat ovat myös riippuvaisempia viranomaisista, koska nämä voivat vaikuttaa heidän turvallisuuteensa. Koettu riippuvuus ja mieltymykset vähentävät myös tiedonvälityksen objektiivisuutta, minkä vuoksi mediaa on pidetty ”hallinnon pikku apulaisena” (”government’s little helper”)²⁷.

²⁵ Mikko Bruun, Ilkka Koskimies ja Ilkka Teronen, *Uutisoppikirja*, Tammi, Helsinki, 1989.

²⁶ Pamela Shoemaker, Stephen Reese, *Mediating the message: Theories of influences on mass media content*, Longman, New York, 1996.

²⁷ Median objektiivisuutta kritisoidaan, mutta osansa saa myös viranomaisilta saadun tiedon taso. Huomioitavaa on se, että kaikki aineistot

Laatuongelmia voi vähentää toimittajien ja ”kansalaisjournalistien” lukumäärä. Kiinnostavina pidettyjä asioita seuraava useampi henkilö, joista osa hankkii tietoa eri lähteistä. Uutiskerronnan yleisnäkymä lähenee ”totuuden likiarvoa”, jos erilaiset tietovirrat kohtaavat ja kokonaisuus katetaan paremmin, vaikka jokaisessa yksittäisessä uutisessä olisi virheitä.

Journalististen ihanteiden toteuttamista vaikeuttavat kaupallisen median kustannuspaineet, jotka vähentävät lähetettyjen työntekijöiden määriä. Kansalaisjournalismi ei ole löytänyt vielä vakiintuneita toimintamuotoja, jotka pystyisivät kattamaan mediayhtiöiden jättämää aukkoa²⁸.

Uutiset koneellisen luokittelun ja analyysin materiaalina

Länsimaissa yleisiin journalistisiin käytäntöihin kuuluvat lyhyt ja kattava otsikko sekä jutun houkuttelevasti esiteltävä ingressi²⁹. Käytäntöä hyödynne-

ovat puutteellisia ja edellyttävät ongelmanratkaisujaan. John Zaller, Dennis Chiu, ”Government’s little helper: U.S. press coverage of foreign policy crises, 1946-1999”. teoksessa Brigitte Nacos, Robert Shapiro and Pierangelo Isernia (toim.) *Decisionmaking in a glass house: Mass media, public opinion, and American and European foreign policy in the 21st century*. Rowman & Littlefield, Lanham, 2000.

²⁸ Esimerkiksi Yhdysvalloissa sanomalehtitoimittajien määrä putosi vuonna 2008 alimmalle tasolle neljännesvuosisataan, lähde:

[<http://www.pressgazette.co.uk/story.asp?storycode=40882>].

²⁹ Esimerkiksi Venäjällä uutiskäytännöt poikkeavat jo selvästi länsijournalismista. Koneelliseen analyysiin vaikuttava tekijä on se, että usein venäläisuutisen alussa on taustoittavaa tietoa. Katja Koikkalainen, ”Talousjournalismin tiennäyttäjät Venäjällä: Kansainväliset vaikutteet ja paikalliset erityispiirteet *Kommerçant-* ja *Vedomosti*-sanomalehdissä”, *Acta*

tään uutisaineistoanalyysissä, sillä tekstistä poimitaan yleensä vain otsikko tai 1-3 ensimmäistä lausetta. Toisenlaiset käytännöt pakottaisivat hyödyntämään laajempia tekstimääriä.

Automatisoidussa luokittelussa ja jatkokäsittelyssä tutkijan huomio ei ole yksittäisissä uutisissa. Laadulliseen tutkimukseen liittyvät tekstin piilomerkitykset, ”rivien välit” jäävät ohjelmallisen analyysin ulkopuolelle. Ohjelman luokittelusäännöt ovat johdonmukaisia ja kohtuullisen yksinkertaisia. Tekstistä irrotetaan yleensä vain seuraavat asiat: kuka teki, kenelle teki, mitä teki ja milloin uutinen tapahtui. Tämä on länsimaalaisissa teksteissä suhteellisen helppoa, koska journalistit vastaavat tapahtumauutisen alussa hyvin usein näihin kysymyksiin³⁰. Koska tekstistä irrotetaan vain vähän, niin analyysien luotettavuus paranee riittävän luotettavina pidettävien uutisten määrän kasvaessa. Koneellisessa luokittelussa uutisten luokittelusäännöt ovat keskeisiä. KEDS-projektin automaattinen uutisten erotteluohjelma luokittelee 80 - 85 % ”lukemistaan” uutisista kuten ihmisasiantuntija.³¹

Myös johdonmukaisesti valheelliset tai vinoutuneet uutiset voivat tarjota käyttökelpoista materiaalia jatkokäsittelyyn. Asian kuvaamiseksi esitän keksityn esimerkin, jossa konfliktin osapuoli pystyy toistuvasti manipuloimaan mediaa uutisoinnissa. Jos manipulointi olisi kuitenkin aina samanlaista, niin

Electronica Universitatis Tamperensis, 853, 2009 Tampere University Press, Tampere.

³⁰ Ohjelmien toimivuus riippuu ohjelmasta, mutta usein myös tutkijan mahdollisuudesta päivittää ohjelman käyttämiä osia. Työpaperi ei mene uutisaineistoanalyysin teknisiin yksityiskohtiin.

³¹ Schrod, Gerner. "Validity Assessment of a Machine-Coded Event Data Set for the Middle East 1982-92."

silloin tämä käyttäytymisen malli voi olla havaittavissa. Tapahtumia kuvavassa esimerkissä osapuoli voi vierittää syyn aina toisen niskoille, vaikka olisi itse aktiivinen toimija. Osapuolen ”Y” tekemä toimi tarkasti raportoituna olisi ”Y” teki ”XXX” kohteelle ”N”, mutta väärän raportoinnin takia uutiset voisi näyttää aina seuraavalta ”N” teki ”YYY” kohteelle ”Y”. Osapuoli ”Y” olisi siten saanut uutisen koko ajan vääräksi. Silloin tämä viestinnän aktiivisuus kertoo osapuolen ”Y” toiminnasta enemmän kuin tekstien sisältö.

Manipuloinnin siivilöiminen pois uutisista voi olla vaikeaa. Käytännössä on tyydyttävä luottamaan joko uutisten määrään, parhaiden uutislähteiden kattavuuteen tai matemaattisten menetelmien antamaan tukeen³². Tutkijan ongelmana on kuitenkin se, että uutiset muuttuvat eri tavoin eri tilanteissa. Journalististen tuotteiden sisältämä virhe vaihtelee, mikä vaikeuttaa viestinnän manipuloinnin arviointia. Aluekohtaiset erot voivat synnyttää muitakin ongelmia, esimerkiksi konfliktissa käytetty terminologia voi poiketa eri alueilla. Lisäksi osapuoli voi reagoida samaan toimintaan eri tavoin, syynä ainoastaan vastapuolen erilaisuus.

Uutisaineistoanalyysin työvaiheet

Suppea työpaperi pystyy tarjoamaan vain perustelun tutkimusmenetelmästä ja työprosessin kuvauksen. Uutisaineistoanalyysia voidaan hyödyntää toteutuneen strategian tutkimuksessa eri tavoin, mutta tiivistetysti työn eri vaiheet ja niiden perustelut voidaan kuvata seuraavasti:

³² Periaatteessa siivilöinti olisi helppoa, jos olisi eräänlainen toiminnan sanakirja ”Aina kun osapuoli Y sanoo ”YYY”, niin oikeasti se on ”XYZ”. Mutta manipulointi ei toimi niin vakaasti, vaan muuttuu jatkuvasti.

1. Strategian toteutus muuttuu näkyväksi, kun puheet muuttuvat toiminnaksi. Tämä ei vähennä puheen merkitystä päätöksenteossa, mutta täsmentää tapahtumien ketjua. Jos päätökset eivät siirry kokoushuoneista kentälle, niiden arvo jää väistämättä pieneksi. Merkityksellisinä pidetyt puheet ja tekstit löytävät konkreettisen muotonsa, vaikka eivät välttämättä tavoitellussa muodossa. Koska puheiden tai motiivien vaikutuksen vertailu olisi mahdotonta, on helpompaa keskittyä näkyvään toimintaan. Tapahtumat kertovat siten toteutuneesta strategiasta.

2. Näkyvät tapahtumat uutisoidaan, erityisesti jos on kyse merkittävästä, uudesta asiasta. Sotilaallisen strategian piiriin kuuluva toiminta uutisoidaan, koska se usein ylittää uutiskriteerit. Objektiiiviset uutiskriteerit ylittyvät, kun tapahtumat ovat usein voimakkaita ja vaikutukset laajoja. Subjektiiiviset kriteerit toteutuvat, jos yleisö on kiinnostunut niistä esimerkiksi vastakkainasettelun tai koetun läheisyyden vuoksi.

3. Tehdyt uutiset kertyvät ajan kuluessa tietokantoihin, joista ne ovat noudettavissa. Koneellinen uutisten kerääminen pystyy kattamaan lukuisia tietokantoja ja järjestämään lähteiden välittämät uutiset. Automatisoitu analyysi poimii kerätyistä ja tutkimusta varten noudeutuista uutisista kohtuullisen yksinkertaisia tekijöitä. Erottelussa syntyy uusi tietokanta, jota analysoidaan.

4. Esikäsitellystä aineistosta selvitetään teorian tai muiden taustatietojen perusteella kiinnostaviksi arvioidut seikat. Kvantitatiivisessa analyysissä kannattaa etukäteen pohtia tutkimuksessa esiintyviä strategian indikaattoreita. Tutkijalla voi olla toisaalta pyrkimys löytää uusia yhteyksiä muuttujien välillä ilman, että ennakko-oletukset estäisivät uusien

löydösten syntymistä. Ongelmana on silloin se, että tulokset pitävät ehkä vain käsitellyssä aineistossa. Tulosten arvo on kuitenkin pieni, jos tuloksia ei voi yleistää tilastollisesti tai laadullisesti. Aineistolähtöinen, uutta kartoittava tutkimus eli eksploratiivinen tutkimus voi olla perusteltua, jos tavoitteena on toimijan ennakointi lyhyellä aikajaksolla.

5. Havaittu strategia tai sen osat raportoidaan. Vaikka yksittäisten sotauutisten sisältö kuuluu usein taktiseen ja operatiiviseen toimintaan, niin yleisemmällä tasolla uutisten virta peilaa strategian toteuttamista. Tälle yleisemmälle tasolle päästään kvantitatiivisen analyysin ja teorian tuomin apuvälinein³³. Tuloksena voi olla myös kuvaus, jossa toimet ja vastatoimet näkyvät kronologisesti. Tapahtumaketjusta voidaan hahmottaa maan harjoittama johdonmukainen malli.

Yhtenä esimerkkinä tutkimuksesta, jossa edellisessä luvussa arvioituja työvaiheita on pitkälle toteutettu, on *Kylkirauta*-lehden numerossa 3/2009 esitelty Antti Sillanpään ja Pertti Inkisen työ Georgian konfliktista vuodelta 2008. Lähtökohtana oli hyödyntää uutisaineistoa ja arvioida, näkyykö konfliktin eteneminen datassa ja sen visualisoinnissa. Tutkimustuloksena oli pohdiskelu venäläisen *maskirovkan* (sotilaallinen harhauttaminen) konfliktia edeltävissä informaatio-operaatioissa ja strategisessa viestinnässä³⁴.

³³ Strategian uudelleen konstruointi vaikeutuu maissa, jotka eivät toimi suoranaississa sotatoimissa. Tällöin tekstit voi olla ensisijainen toimintatapa ja konstruoinnin ainoa aineisto vrt. Koivula, ”Sodan kaikuja – Norjan ja Suomen henkilömiinaretoriikka kansainvälisten mediaprosessien ilmentäjänä 1995 – 2001”.

³⁴ Projektista ja tutkimuksesta enemmän Antti Sillanpää, ”Tarinat ja todellisuus – Georgian ja Venäjän konflikti 2008”, *Kylkirauta*, 3, 2009.

Tulokset syntyivät iteratiivisesti. Aluksi tarkastelimme keräämiämme tapahtumasarjoja, mikä synnytti näkemyksen toimijoiden ja käsitteiden välisistä suhteista, syistä ja seurauksista. Uusien ajatuksiemme jälkeen tarkasteltiin uudelleen alkuperäistä dataa. Laadullinen ja määrällinen tarkastelu ovat lomittaisia ja täydentäviä³⁵. Menetelmän näkemykset konfliktin etenemisestä oli yhtenevä muiden aiheen piiriltä tehtyjen tutkimusten, vaikka johtopäätökset olivatkin osin erilaisia³⁶.

Georgian konfliktin tarjoama aineisto kuvasi osapuolten toimintamalleja ja siten strategisia valintoja. Tuloksemme ja päätelmämme osapuolten johdonmuokaisesta ja toistuvasta toiminnasta istuvat strategian määritelmiin ”taito käydä taisteluja” tai ”taito koordinoita voimatoimia”, mikä perustelee siten menetelmän soveltamisen sotilaallisen strategian tutkimuksessa.

Georgian tutkimuksemme – ja ehkäpä koko menetelmän - tavoittamattomiin jäävät arviot strategisen tason päättäjien motiiveista. Pohdimme kuitenkin, että uutisoinnin ohjaaminen voisi olla osa Venäjän sotilasjohdon strategiaa, jossa

³⁵ Tutkimusote oli osin eksploratiivinen, sillä tavoitteenamme ei ollut hypoteesin testaus, vaan konfliktidynamiikan kuvaus. Samaa aineistoa ei olisi voitu käyttää hypoteesien kehittämiseen ja testaamiseen.

³⁶ Uutisaineistoanalyysi pystyi tuottamaan samanlaisia tuloksia kuin laadullinen tutkimus. Tsygankov ja Tarver-Wahlqvist (2009) erottelivat konfliktivaiheet ja nämä vaiheet pystyttiin löytämään myös uutisaineistoanalyysistä, ks. Sillanpää (2010). Tsygankov, Andrei; Tarver-Wahlquist, Matthew, 2009. ”Duelling Honors: Power, Identity and the Russia-Georgia Divide”, *Foreign Policy Analysis*, Vol.5, No 4, 2009, s. 307-326. Sillanpää, Antti. ”WHEN DO FROZEN CONFLICTS MELT? – volatility in the news content as an indicator of conflict evolution”, konferenssipaperi ISA Annual Convention, New Orleans, 2010.

viestinnällä hajotetaan tai harhautetaan muiden huomiota. Ajatus syntyi vasta nähtyämme uutisanalyysin tulokset, mikä vähentää tulosten yleistettävyyttä. Ajatus on kuitenkin tutkimushypoteesi, jota voidaan koetella muissa ympäristöissä tai muilla menetelmillä.

Yhteenveto

Strategian tutkimuksen kenttä on suuri; täynnä erilaisia ongelmia ja ratkaisutapoja. Olen pyrkinyt kuvaamaan menetelmien ja tutkimuskysymyksen tiivistä yhteyttä strategian tutkimuksessa, mutta keskittyen yhteen lähestymistapaan. Tutkimusmenetelmien valinta vaikuttaa merkittävästi siihen, mistä ”strategias-ta” tutkimustuloksissa on lopulta kyse. Tiedostamalla valitun lähestymistavan ongelmat paranee myös tutkimustulosten uskottavuus.

Tavoitteena on ollut myös kehittää kvantitatiivisen tutkimuksen perinteeseen kuuluvaa uutisaineistoanalyysiä. Datan ohjelmallinen kerääminen pystyy kattamaan paljon lähteitä, sekä luokittelemaan suuria määriä aineistoa nopeammin ja luotettavammin kuin ihminen. Ohjelmallinen analyysi pystyy kokoaamaan tapahtumaketjujen isot linjat ja yhdistää toimijat. Ohjelmallinen analyysi ei kuitenkaan toteudu ilman asiantuntijaa. Tutkimusasetelma ja tulkinta jäävät yksinomaan asiantuntijalle.

Uutiset tarjoavat aineistoa, joka nousee tapahtumia kuvaavasta datasta ylöspäin huipentuen strategian arvioinniksi tai uudelleenkonstruoinniksi. Strategia on tutkimuskohteena silloin sitä, mitä tehdään, eikä sitä mitä puhutaan. Tämän ”bottom-up” -lähestymisen vastaparina on ”top-down” -näkökulma, joka ottaa viralliset puheet ja päätökset strategian ilmentymänä. Mitalin molempia puolia tarvitaan.

Abstract

This paper argues that there are various reliability and validity problems in the field of strategy research. The paper describes some methodological difficulties by focusing on the issue of strategy as an intention, a speech act, or an action. Studies focusing on texts and speeches of a country leadership often attempt to explain what countries are doing or will do in the future. However, the intentions of different texts vary, and the untangling of motivations, significance and “real meanings” might be an impossible task. Narrative studies, however, can be better justified, as they are located outside of the problems of reliability and validity e.g. the speeches are taken more what they are, that is speeches.

The discussion also serves as a starting point for a description of news event analysis. The paper argues that one solution to some of the validity problems is focusing on the observable events reported by the media. The news event methodology utilizes news reports about current issues, most often conflicts. Events reported from conflict areas are material for researchers interested the emergent strategy. This emergent strategy is relevant, as country’s actions in the past have predictive value as well. The limitations of the method are acknowledged. These include reliability problems, as often the biases of media are not known, and gaps in reporting remain unknown. The paper is a proponent of methodological triangulation.

Kirjoittajasta

TkT Antti Sillanpää toimii erikoistutkijana Maanpuolustuskorkeakoulussa Strategian laitoksella. Hän työskentelee uutisaineistoja hyödyntävässä KOMET-projektissa. Sillanpään tutkimusaiheet liittyvät verkostoihin ja informaation hyödyntämisen ongelmiin. Ennen tutkijauraansa Sillanpää toimi uutistoimittajana ja esimiestehtävissä suomalaisissa mediayhtiöissä.

Viimeisimmät tässä sarjassa julkaistut:

(täydellinen lista <http://www.mpkk.fi/fi/tutkimus-opetus/julkaisut/stratl/>)

Julkaisusarja 4: Työpapereita (ISSN: 1236-4983)

No 34, 2010

Juha-Antero Puustola, Tom Hanén, Tommy Jeppsson, Joonas Sipilä, Kari T. Takamaa, Kaarle Wikström: Merirosvous ja merellinen terrorismi

No 35, 2010

Agilolf Kesselring: The Formation and Role of the Kosovo Security Force

No 36, 2010

Stefan Forss: Russian Military Thinking and Threat Perception – A Finnish View

Strategian laitos

Maanpuolustuskorkeakoulu

PL 266

00171 HELSINKI

Department of Strategic and Defence Studies

National Defence University

P.O.Box 266

00171 HELSINKI

Tel: 0299 800

E-mail: strategianlaitos@mil.fi

Internet: <http://www.mpkk.fi/>